

bankens Ordning. Og i November Maaned voksede Kravet i andre Medlemmers Taler til et Spørgsmaal, ikke om Maaneder, men om Dage eller Timer. Ogsaa ved Valget spillede det en Rolle, og i Programtalen havde det en fremskudt Plads, idet det hed, at der skulde hurtigst muligt en endelig Ordning af dette Spørgsmaal. Men nu er der blevet Tavshed! 4 Maaneder er forløbet, og „hurtigst muligt“ er for længst gledet ud af Bevidstheden, $\frac{1}{2}$ Aar er forløbet, siden den nuværende Finansminister krævede en Ordning som et uopsætteligt Krav. Nu er der god Tid. Ja, vi har ogsaa Tid til at vente, vi føler jo, at Forstaaelsen skrider frem, og at der stadig er en voksende Kreds, der bruger Udtrykket „Humbug“, naar Talen falder paa denne Del af Løfterne.

Men en Gang imellem skrider Høvdningen ud af sit Telt og forkynder med alvorsfuld Røst, at Landet venter paa en Afgørelse. Ja, jeg indrømmer, at der er adskillige, som venter paa en Afgørelse, de arbejdsløse først og fremmest. De ventede en Afgørelse inden 1. April, og de fik den: den ekstraordinære Understøttelse blev nedsat. Et Forslag fra Arbejderrepræsentanterne om at forlænge den fra Oktober fastsatte Understøttelse, hvilket var godt begrundet ved Arbejdsløshedens Varighed og Omfang Vinteren igennem, fandt selvfølgelig ikke Naade hos det nuværende Ministerium, og nu venter altsaa disse ulykkelige paa Dødsstødet, saaledes som det er foreslaaet i det Lovforslag om Arbejdsløhedsforsikring, der fuldstændig ophæver al ekstraordinær Understøttelse. Det er det, de arbejdsløse i Dag faar Anvisning paa af den højtærede Statsminister, det er et Tilsagn om, at saa snart den Lov er gennemført, skal de ikke blot nøjes med nedsat Understøttelse, men saa skal de slet ingenting have. Men der ventes ogsaa paa anden Maade paa Afgørelse, baade Arbejderne og Tusinder af næringsdrivende, Husmænd og andre venter, venter paa Arbejde, venter paa de lovede Støtteforanstaltninger, venter paa den forøgede Kapital til Erhvervs livet og alt det andet. Og Utaalmodigheden vokser, 4 Maaneder skulde synes at være en rimelig Arbejdsfred for Ministeriet, derfor kommer Forespørgselen nu, da Tiden er inde, da Kræfterne skulde sættes i Gang, men den højtærede Statsminister har altsaa kun Afvisning og Henvisning til en Forringelse af Levevilkårene for de fattigste i Landet. Jeg henleder Opmærksomheden paa, at den Situation, hvori vi staar, er ikke en almindelig Vinterarbejdsløshed, den skal man jo igennem, hvis Vinteren nødvendiggør Standsning. Men nu har vi prak-

tisk talt ingen Vinter haft i de forløbne Maaneder, og desuagtet er der en Arbejdsløshed, der har været nær ved at naa Ministeriet Neergaards forrige Rekordaar. Det er ingenlunde en Arbejdsløshed, der bringes ud af Verden, naar Vinteren er til Ende. Det er i meget ringe Grad Sæsonarbejdere, der findes mellem de 78 000. Jeg anbefaler den højtærede Statsminister og hans Kolleger at studere den Opgørelse over Arbejdsløsheden, som hver Uge foreligger fra Arbejdsdirektoratet. Den højtærede Statsminister vil da lære, at der, naar man skal dømme efter disse Tal, ikke er noget Haab om, at vi med Vinterens Slutning ogsaa har overstaaet det værste. Af de 78 000 er ca. 20 000 Byggearbejdere, Jordarbejdere, Brolæggere og lignende, der kan siges at blive berørt af Sæsonens Ophør i større eller mindre Grad. Men for de henved 60 000 er Situationen nærmest haabløs, hvis der ikke sker noget til Hjælp for dem. 12 660 er arbejdsløse i Metalindustrien, 6 192 stammer fra Tekstil-, Beklædnings- og Fodtøjsindustrien, 5 546 fra den saakaldte Nærings- og Nydelsesmiddelindustri, altsaa Møllere, Slagtere, Bagere, Tobaksarbejdere og lignende, 2 294 fra Sten-, Ler- og Glasindustrien, 1 882 fra Træindustrien, Bødkere, Drejere, Karetmagere og lignende, 1 620 fra Papirindustrien, Bogbinderi o. s. v. Der er 1 520 Søfolk, 6 686 fra forskellige mindre, industrielle Virksomheder, 10 169 Kontor- og Butikspersonale, Bude, Chauffører og lignende, Folk, hvis hele Stilling er afhængig af, om der er Gang i Industrien eller ikke. Jeg har nævnt disse Hovedtal, for at Tingets ærede Medlemmer deraf kan faa et Indtryk af, at vi ikke staar overfor en Situation, der er naturligt ved Vinterens Afslutning.

Det høje Ministerium bør studere denne Liste, saa vil det ses, at den Sommer, vi gaar i Møde, tegner sig uhyre mørk og truende, fordi der ikke er Kræfter til at faa Arbejdet i Gang. Man kan med god Grund henvise til, at der er foregaaet en Overkapitalisering, der har været Spekulationstab, der er manglende Købeevne som Følge af Krigen, der er mangelfuld Organisation og mangelfuld Teknik i store Dele af den danske Industri, der er en Række Vanskeligheder med udenlandsk Konkurrence og endnu mere. Man kan fremhæve en lang Række Forhold, der har forvoldt det Sammenbrud, den Lammelse, som ikke blot Industrien og Arbejderne, men hele Samfundet i Øjeblikket lider under. Paa disse Forhold hjælper ingen Fraser, Henvisning til Nedskæringslove og til, at det private Initiativ selv maa tage Styret.